

VECKOBLADET

9

Fredag 12 mars

Utkommer fredagar 1999 25:e årg.

Busstrejken

Bussförarstrejken har fokuserat på den samhälleliga betydelsen av ett väl fungerande kollektivtrafiksystem. I stadstrafiken i Lund går trots strejken ungefär hälften av turlerna (vilket beror på att förarna är organiserade i andra förbund än Kommunal). I Malmö ligger knutpunkterna Södervärn, Gustav Adolf och Värnhem öde, och inga bussar trängs med mer eller mindre aggressiva bilister.

Bussförarna har blivit offer för den kommunala besparingsivern som drivs enligt modellen "rättan på repet". Kommunerna pressar priserna för entreprenörerna genom anbudsförfarande; entreprenörerna försöker pressa sina kostnader genom att sätta hård press på förarna.

Privat i Lund

I Lund har vi en lång tradition av att låta privata företag utföra trafiken. Traditionen av att låta trafikföretagen konkurrera om uppdraget är dock inte lika lång. Jag har inte närmare undersökt stadstrafikens historia i detta avseende, men jag förutsätter att Linjebuss under lång tid fick sina avtal med kommunen genom förhandlingar. Under senare tid har dock upphandling skett genom anbudsförfarande. Och i vår tar Ödåkra buss över efter Linjebuss. Genom det får lundaborna en billigare stadstrafik, men om den också blir bättre återstår att se.

Vänsterpartiet i Lund har sedan lång tid tillbaka inte bara accepterat utan ibland också uppmuntrat att kommunens hårda verksamheter läggs ut på anbuds-upphandling. Vi har inte sett det som något självändamål att kommunen ska utföra transporter, markarbete o.d. med egen organisation och egen personal. Bussförarstrejken ger oss knappast anledning att ompröva den ståndpunkten. Därmed inte sagt att anbudsupphandling som den fungerar idag är ett perfekt system. Man kan t.ex. fundera över vad det innebär för resenären, att det faktiskt inte är hon som är kund hos transportföretaget; det är ju i själva verket kommunen. En konsekvens är uppenbar: ansvarsförhållandena kan för den enskilde resenären bli otydliga: vem är ansvarig för

förseningar, uteblivna turer och andra missförhållanden. Är det kommunen som lagt alltför pressade tidtabeller, eller det företaget som accepterat de pressade tidtabellerna?

En annan följd av att kommunerna lagt ut trafiken blir att det för entreprenören egentligen är ganska ointressant hur många resenärer som nyttjar stadstrafiken. Betalningen kommer ju in ändå. Nu görs det visserligen s.k. servicemätningar där en bestämd andel "nöjda kunder" måste nås av entreprenören, men i princip kan en totalt sett fåtalig skara resenärer med hög andel "nöjda kunder" klara av detta mål.

På senare tid har en del kommuner byggt in "incitament" för företagen att öka resandet, dvs. man har konstruerat avtal som gör att entreprenören vid ökat resande får en del av inkomsterna. Lunds avtal med Ödåkrabuss ger den möjligheten, men diskussionerna om hur ett sådant "incitament" skulle kunna se ut har ännu inte tagits upp.

Hur nöjda kunder?

En strategisk faktor bakom "nöjda kunder" är hur förarna bemöter resenären. Stressade, frusttrade och trötta bussförare har av naturliga skäl svårt för att ge resenären det serviceinriktade bemötande vi som resenärer har rätt att kräva. Inte heller kan maximal trafiksäkerhet garanteras under sådana förhållanden. Det ligger självklart i skattebetalarnas intresse att kommunen handlar upp sin kollektivtrafik till så förmånligt pris som möjligt - i Lund betalas 45 procent av stadstrafiken med skattemedel. Men priserna får inte pressas så att det går ut över kvalitén. Anställnings- och arbetsvillkor ska självfallet även i fortsättningen göras upp mellan de fackliga organisationerna och arbetsgivarna. Stressade, frusttrade och trötta bussförare kan dock inte förväntas leverera den service som vi resenärer har rätt att kräva, inte heller kan maximal trafiksäkerhet garanteras. Kommunerna bör därför komplettera sina servicemätningar med ett antal variabler som gäller förarnas syn på sin arbetssituation vad gäller

Uppgifven Klas Eklund på Ekonomacentrum

I Lund har den strövande reportern rika möjligheter att bilda sig och ta intryck. Jag tog mig upp till Ekonomacentrum för att kolla in chefsekonomien Klas Eklund som pratade vid ekonomernas ekonomidagar om, ja just det, ekonomi. Kunde vara skoj att höra honom en gång, en man som gått den intressanta vägen KFML - KAF - SAP - SEB (han blev när han jobbade för Kjell-Olof Feldt en av frontfigurerna i den s.k. kanslihusögern) och nu skriver han nyhetsbrev för SE-banken.

Inga flanelleskjortor

Arrangemanget verkade vara en blandning av lite av varje: företagsmessa, jobbsökning, seminariedagar. Och visst är det en annan värld - ute på gatan anlände inte så få studenter i taxi, i dörren mötte välondulerade unga män och kvinnor med broschyrer och vinnande leenden, kvinnorna i fräscha vita skjortblusar med en liten scarf vid halsen, männen i mörka kostymer, vit skjorta och slips. Inte en rutig flanelleskjorta så långt ögat kunde se. Inne i hallen på Ekonomacentrum sorlade det livligt när den sociala kompetensen testades kring skålar med mintkarameller och firmapennor.

Det förbluffande var att Klas Eklund inte fyllde hörsalen, som kanske rymmer 150 personer, till mer än hälften. Detta i kontrast till Fabian Månsson (nej, inte han den gamle), en hipp halvchef vid Hennes & Mauritz, som fyllde salen till bristningsgränsen dagen innan - jag vet för jag tog fel på dag

möjligheter till rast, vila och toalettbesök. I avtalen kan kommunen ställa krav på entreprenörerna om en viss miniminivå. För Lunds vidkommande får Vänsterpartiet försöka komma ihåg detta när det om fyra år är dags att gå ut i en ny upphandling av stadstrafiken.

Bussförarnas krav på sina arbetsgivare gäller alltså till inte ringa del frågor som har återverkningar på resenärerna. Det finns därför all anledning att vi resenärer ställer oss solidariska med bussförarna. Även om det kan kännas svårt under tidiga morgontimmars långa regnpromenader eller motvindspinade, till synes ändlösa, cykelturer.

UN

och gick dit av misstag. Ack, man är *out of touch* och vet inget om dagens akademiska ungdom. Fast det borde man väl veta hur det är med ekonomistuderande i Lund: på varje grubblande sökare i politisk ekonomi går det tio glada ungdomar från Småland som har rest till Lund för att leva loppan och lära sig lite redovisning och distribution innan de går in i familjeföretaget.

Eklund började med att säga att det numera finns gott om jobb för makroekonomer och då inte bara som på hans egen studietid hos SCB och utredningsväsendet. Finansmarknaden behöver en ständigt pågående omvärldsanalys och själv borde han egentligen jobba dygnet om. Hårt jobb alltså, men som han påpekade, med god pekuniär utdelning. Man erinrar sig anekdoten från Göran Perssons födelsedag där Eklund högljutt beklagade sig över de tusentals kronor som gått förlorade därför att han fått vänta i kön av uppvaktande.

Keynesianismens bankrutt

Nåväl, nog med sura anmärkningar och ironier. Min far, fackföreningsman med föga sympati för högernationaldemokrater, hörde Eklund på någon LO-kurs på 80-talet och var imponerad. Jag håller med. Klas Eklund visade sig också här vara en utmärkt pedagog och föreläsare. Dagens ämne var "Den förlorade styråren: Hur globaliseringen sätter gränser för den nationella ekonomiska politiken". Det blev först en halv timmes god doktrinhistoria om hur keynesianismen, försöken att jämna ut konjunkturcyklerna genom statsingrepp, säckade ihop under Milton Friedmans analys. Statsingreppen kommer att upphäva sig själv: om marknaden vet att det kommer sådana ingrepp sjunker inte arbetslösheten annat än på kort sikt, det är bara inflationen som stiger. Stabiliseringspolitik är inte bara meningslös utan också skadlig och vill man verkligen göra något åt inflationen är det bara neddragning och åtstramning som gäller. Nu ställde sig Eklund förstas inte bakom allt detta, det var mer en beskrivning av vad som har hänt.

forts. sid. 3

Globaliseringen, EU och vänsterpartiet

Den renlärige vänsterpartisten upptäckte vid läsningen av min artikel i VB förra veckan att jag har en annan inställning till EU-politiken än partiet. Jag menar, att vi i EU måste återvinna de demokratiförluster som vi drabbas av nationellt till följd av den globala kapitalismen. För många andra är EU huvudfienden.

Jag menar, att det största hotet mot oss som alla andra är den globala kapitalismen med USA som enda centrum. USA hade förra året sitt största underskott i handelsbalansen någonsin, 168,6 miljarder dollar. Detta innebär att USA lever över sina tillgångar, vilket är möjligt tack vare dollarns ställning som värld valuta. President Clinton har nyligen initierat ett nytt upprustningsprogram på 600 miljarder dollar, som också kommer att finansieras via handelsunderskott, samtidigt som det befäster USAs monopol som militärmakt.

Klyftorna vidgas

Kapitalismens syfte är att hopa rikedomar. När rikedomar hopas i centrum, utarmas periferin. Det gäller i global skala, i förhållandet mellan världsdelar och länder, men också i hela den kapitalistiska världen i förhållandet mellan rika och fattiga. Klyftorna vidgas, motsättningarna ökar. Ett exempel. De fem cheferna på Securitas har genom ett bonussystem som infördes 1998 fått rätt till del i

kommande lyft i aktiekursen. I år innebär det att de utöver sin lön får dela på tio miljoner, varav chefen Thomas Berglund får fem. Samtidigt predikar nyliberalerna att arbetslösheten för de LO-anslutna måste hållas låga. Kapitalets osynliga hand har förvärvat Sankt Lars. Nu ska det exploateras trots de boendes motstånd och Lunds behov av grönområden. Klyftorna vidgas. Den processen har pågått i 500 år nu.

Kapitalismen brukar försöka identifiera sig med marknaden. Men konkurrens med pris och kvalitet är inte detsamma som kapitalism. De kapitalistiska företagen motverkar tvärtom efter bästa förmåga konkurrensen. De vill ha monopol. Deras mål är ju anhopning av kapital. Åberopandet av marknadslagarna är bara försök att legitimera detta.

Regional lösning

Galbraith och Marx insåg att kapitalismen på sikt är ohållbar just till följd av marknads sätt att fungera. Om tillgångarna hopas vid den ena polen i systemet uppstår ett underskott vid den andra. Då minskar efterfrågan. Marknadskrafterna leder till depression. I mer än tjugo år har en nyliberal politik, som vägrar att se detta samband, dominerat. I mer än tjugo år har stagnation rått.

I västvärlden omfördelades tillgångarna efter segern över fascis-

men i andra världskriget. Valfärdsprogram genomfördes, efterfrågan ökade och marknaden ombesörjde tillväxt. Idag kan inga enskilda länder genomföra valfärdsprogram till följd av globaliseringen. Egentligen borde en omfördelning i global skala ske, men detta är uppenbarligen omöjligt i dagsläget. En omfördelning skulle däremot kunna genomföras i regional skala, på samma sätt som den genomfördes i enskilda länder på 50-talet. En stor del av Europas vänster ser i EU en möjlighet att uppnå detta.

Politiserat EU angeläget

Men dagens EU är ett kapitalistiskt projekt som främjar högerkrafterna. Det kommer att krävas en väldig folklig mobilisering för att ändra på det. En politisering och demokratisering av EU är nödvändig. Många kämpar redan för en sådan. I de ansträngningarna är vänsterpartiets nuvarande EU-politik direkt kontraproduktiv.

Våra motståndare, USA-monopolisterna och deras managers runtom i världen, har börjat uppfatta EU som ett hot. För dem har de senaste två decennierna trots krisen varit bra. Den har inte drabbat dem, tvärtom. De ser med förtjusning världens politiska fragmentarisering, som orsakats av undergrävandet av nationalstaterna. Idag har vi 192 stater på jorden, av vilka hälften har en befolkning som understiger 6 miljoner och 35 med

färre än två miljoner invånare. Fragmentariseringen ökar kapitalismens inflytande. De eftersträvar en marknadsstyrd värld - och är på väg att få det. Men marknaden är bara ekonomisk teknik. Den kan inte styra. Det kommer kapitalisterna att göra.

Nu är de rädda att "Europa ska komma i kollision med utvecklingen" och "gå emot historien". "Det finns inga behov för länder med skilda språk, traditioner och önskemål att ena sig och koordinera även sin ekonomiska politik. Marknaden svarar för sammanjämknigen, inte byråkraterna i Bryssel." "Vad Europa verkligen behöver är mer frihet för marknaden och inte nya politiska nivåer ovanpå de nationella, regionala och politiska som redan finns." Citaten är hämtade ur en artikel av Harvardekonomen Alberto Alesina, som publicerades i DN den 9 februari.

Vad människorna behöver är välfärd och en ny omfördelning av tillgångarna som också leder till verklig utveckling i stället för fortsatt kapitalanhopning i centrum och fortsatt utplundring av periferierna.

Av vad Mats Olsson då och då skrivit här i VB och Sydsvenskan förstår jag att marknadsstyrningens anhängare är vanliga också i kommunfullmäktige. Det gäller att tänka globalt och handla lokalt.

Gunnar Stensson.

Vänsterns män och feminisismen

Vänsterpartiet är idag världens enda feministiska parti. Vårt arbete och våra idéer genomsyras ofta av en klar könsanalys och många av våra medlemmar, både män och kvinnor, kallar sig feminister. Men att vara man och feminist är långt ifrån oproblematiskt, oavsett om man tillhör Vänsterpartiet eller inte.

Att kalla sig socialist eller marxist är däremot sällan speciellt svårt för oss män. Man tar då ställning för en radikal omfördelningspolitik där överklassen, vilken få av oss tillhör, får stå för en större del av kakan. Man tar ställning för arbetarklassen mot borgarklassen, vilken inte heller speciellt många av oss tillhör. Det är inte svårt att ställa krav på andra eller arbeta för att andras privilegier ska avskaffas.

Praktisk feminism svårt

Men när det kommer till feminismen är situationen annorlunda för oss män. För när vi höjer våra röster mot kvinnoförtrycket höjer vi våra röster mot oss själva, mot vår egen makt och våra egna privilegier. För vi män förtrycker kvinnor runt omkring oss och vi har privilegier som kvinnorna saknar, hur mycket feminister vi än kallar oss.

Det är nu som det börjar bli problematiskt. Att kräva bättre

kvinnorepresentation i bolagsstyrelser eller lika lön för lika arbete klarar vi av. Men hur är det att kräva att kvinnorna skall ha lika mycket inflytande och makt som männen i den egna familjen, på den egna arbetsplatsen eller i den egna vänsterpartiföreningen? Hur många av oss män är med handen på hjärtat en aktiv kämpe för jämställdheten på de arenorna?

Sida vid sida

Sommaren 1997 var jag i Amsterdam och demonstrerade mot undertecknandet av EU's nya avtal. Jag deltog där i ett seminarium om feministiska strategier i det framtida EU. På seminariet, där jag för övrigt var den enda mannen bland hundratals kvinnor, berättade jag kort om situationen i Vänsterpartiet, att man i vårt parti kämpade för jämställdhet kvinnor och män sida vid sida. Jag var vid den tidpunkten tämligen grön i partiet och skulle idag, efter mer erfarenhet, inte uttryckt mig på samma sätt. Visst är det många av vänsterns män som lägger en genusanalys i vissa frågor och tar fram jämställdhetsargumenten som ess ur rockarmen när vi diskuterar till exempel sex timmars arbetsdag och EMU. Men hur många av oss män driver

"rena" jämställdhetsfrågor, så som lika lön för lika arbete, kampen mot pornografin eller en bättre kvinnorepresentation i samhällets topp? Hur många av oss deltar aktivt i det kvinnopolitiska arbetet? Hur många av vänsterns män lever som vi lär?

Den sistnämnda frågan kanske är den intressantaste. Visserligen bär vi alla, både män och kvinnor, med oss våra könsroller, som vi inte kan lägga av oss bara för att man kallar sig feminist eller kliver in på ett vänsterpartimöte. Så länge vi lever i ett patriarkalt, dvs. mansdominerat samhälle, kommer det att finnas könsroller som gör att män omedvetet tar mer plats. Men det finns också delar av våra könsroller som man kan bli medveten om därigenom motarbeta och det är där de stora bristerna finns bland vänsterns män.

Lågvattenmärke

Uppenbara yttringar av kvinnoförtryck t.ex. de fem härskarteknikerna (som Cecilia Wadenbäck skrev om i Veckobladet nr. 6/99) kan man fortfarande finna i vår rörelse. När man kallar kvinnliga kamrater för "lilla vän" eller avbryter kvinnliga medlemmars anförande med högljudda mobilte-

lefonsamtal förstår man att vi inte kommit speciellt långt. För att se och motarbeta sådana yttringar krävs inte någon djupgående könsanalys, då räcker det med vanligt folkvett. Men för att få godkänt som manlig feminist räcker det inte med att underlåta sig att använda härskartekniker. Det krävs att man hela tiden bär med sig en könsmedvetenhet. Till exempel att man istället för att göra sitt tredje inlägg i en debatt försöker peppa en kvinnlig kamrat med likartade åsikter att tala eller att man hela tiden försöker få en så jämn könsfördelning som möjligt, även på poster som inte omfattar stadgarnas kvoteringsbestämmelser. Att vi numera bara har 42% kvinnor i vår riksdagsgrupp och att man i Skåne bara skickade män till partiets EU-konferens är oacceptabla lågvattenmärken.

Det finns mycket kvar att göra på flera områden, för Vänsterpartiet är långt ifrån jämställt, även om vi troligtvis kommit betydligt längre än de flesta andra partier. Skulle man någon gång slå sig till ro och tro att vi nått målet är det bara att sätta sig på ett medlemmöte, årskonferens, kongress eller liknande tillställning och räkna antal

forts sid 3

Exploatering av S:t Lars

REALIA Fastighetsbolag AB, som köpte S:t Lars-området av Lands-tinget har inkommit med remissvar på programmet till detaljplan för S:t Lars-området. Området, som är till ytan lika stort som Lunds stadskärna, innehåller såväl gamla som nyare byggnader samt stora arealer parkmark.

Delområde A, "Östra Borggården" består av gamla byggnader som enligt planprogrammet ska skyddas. REALIA vill att skyddet endast ska gälla byggnadernas exteriör. Invändigt vill man inte acceptera några restriktioner "då detta skulle försvara möjligheterna att hysa livskraftiga verksamheter i byggnaderna". Fastighetsbolaget anser också att det finns ekonomiska belastningar och begränsningar bl a i form av löpande hyreskontrakt. Man kan undra om REALIA har för avsikt att slänga ut skolorna som idag finns här för att ersätta dem med mera luckrativ verksamhet.

Delområde B, "medicinskt centrum", vårdpaviljonger mm. Området består av den stora höga huskroppen omedelbart till höger vid infarten samt ett antal vackra äldre byggnader som innehållit bla sjukhem. Dessa gamla paviljonger skulle kunna byggas om till fina lägenheter med ett fantastiskt läge i den vackra parken. Detta område anser inte REALIA har något kulturhistoriskt värde. "Byggnaderna är enligt vår uppfattning inte av den unika karaktären att de kan anses utgöra en kulturhistoriskt värdefull miljö". Möjligen kan så vara fallet med "medicinskt centrum" men knappast paviljongerna.

Huslimpor i stället för BUP
Delområde C består av BUP (Barn- och UngdomsPsykiatri). Här vill REALIA bygga ca 100 lägenheter mot 78-80 i förslaget. Företaget vill också riva BUP. Att riva BUP

tycker åtminstone jag vore en välgärning, byggnaden är inte vacker och det går att utnyttja marken betydligt bättre om den rivs. Däremot kan en diskussion vara på sin plats om hur man ska bygga detta område och hur många lägenheter som är rimligt. REALIAS förslag med långa huskroppar i rad efter varandra är ingen lyckad lösning. Det påminner mest om en sardinburk med glest innehåll alternativt limpor på rad i brödhyllan i en livsmedelsbutik. Tyvärr är inte heller förslaget från Stadsarkitektkontoret någon höjddare, det är samma förslag till utsmetat bebyggelse som vanligt.

Bostäder vid Badarevågen
Här skulle man i stället kunna spinna vidare på temat från "Östra Borggården" och på så sätt skapa ett spännande och attraktivt bostadsområde. REALIA framför även att detta område med fördel kan "utvidgas såväl söderut som västerut utan att hindra utblicksmöjligheterna från t.ex Badarevågen mot S:t Lars kyrkogård och landskapet söderut". Det vore olyckligt. På gamla Klostergården och i området söder om bor det många människor och för dem är S:t Larsparken och grönområdena längs ån en grön oas och ett värdefullt närekreationsområde. Fastighetsbolaget vill ändra benämningen "Källby reningsverk" till "Källby vattenverk" med motiveringen att "vattenverk är mer positivt som granne till delområde C". Tror företaget männe att det blir lättare att härdeexploatera marken med denna namnändring?

Storsatsning vid Lunds södra infart
Delområde E är "Västra Borggården" och de gamla arbetarbostäderna. Det är detta som också benämns "Ideon Park". Här vill

REALIA storsatsa. "Den största sammanhängande och mest exponerade nybebyggelsen är den som planeras söder om och väster om Västra Borggården. Det är Lunds ansikte mot södra infarten och det är här det kan gå att åstadkomma en ekonomiskt bärkraftig (läs som ger stora vinster) bebyggelse med hög kvalitet och med ett innehåll som gagnar Lund i form av en god miljö/arkitektur, arbetstillfällen, PR mm."

"De befintliga byggnaderna är i fyra höga våningar med en takfotshöjd på ca 18,5 m, vilket motsvarar 5-6 våningar med dagens våningshöjder. Det borde därför vara möjligt att ha en nybebyggelse i fyra våningar utan att dominera över befintliga byggnader. Viktigare än att underordna sig det befintliga genom låg exploatering tror vi är att ta utgångspunkt i och bygga vidare på den befintliga strukturen och dess riktningar samt att åstadkomma högvärdig bebyggelse". Här vill företaget härdeexploatera ut på jordbruksmarken. Den stora frågan här är om man verkligen ska bygga på jordbruksmarken. Trots detta ser REALIAS förslag betydligt mer tilltalande ut än Stadsarkitektkontorets som jag tycker är plöttrigt och som saknar inbördes sammanhang.

Parkmiljön inte lönsam
Direkt stötande tycker jag att REALIAS inställning är när det kommer till rubriken "Naturintressen och landskapsbild". Här konstaterar företaget helt fräckt: "Om natur- och parkmiljöer skall skyddas i enlighet med planprogrammet måste dessa lösas ut av kommunen eller annan huvudman. Realia kan inte tillhandahålla dylika områden för allmänheten". Man baxnar! Företaget deklarerar här tydligt att man endast är intresserad av att plocka russin ur kakan, resten får kommunen eller någon annan ta hand om.

Cecilia Wadenbäck

Vänsterns män...

forts från sid 2
inlägg gjorda av män respektive kvinnor. Man kan även slå upp ett nummer av Veckobladet, där könsrollerna och ojämsliddheten återspeglar sig på ett klart sätt, precis som i alla andra tidningar. Hur många kvinnor deltog till exempel i vinterns debatt om Lenin? Hur många män skrev i det förra numret som skulle vara inriktat på feminism och jämställdhet?

Ge upp privilegier
Varför skall då vänsterns män vara feministerna om det innebär självkritik, färre privilegier och minskad makt till kvinnans fördel. Först och främst handlar det om vilket samhälle vi skall ha. Vi slåss för ett rättvisare samhälle utan

Uppgiven Klas Eklund på Ekonomisentrum

forts från sid 1

Och som om detta inte var nog, att stabiliseringspolitik i klassisk mening i stort sett är omöjlig är det likadant med skattepolitiken. Klas Eklund hävdade här liksom i sin nya bok att nationell politik blir omöjlig därför att skattebasen genom globaliseringen lätt kan fly. Finanskapitalet är sekundsnabbt rörligt och söker högsta avkastning, arbetskraften är visserligen trög, men åtminstone höginkomsttagarna tenderar att i ökande utsträckning röra sig över världen. Konsumtionen, en viktig skatteälla, flyttar också - vi kan åka till Danmark och köpa öl och till Tyskland för att köpa bil. Vill vi ha böcker, skivor eller resor kan vi köpa det via Internet i länder med låg moms. Något så när fast i landet är egentligen bara fastigheterna, men det finns kanske gränser för hur mycket man kan ta ut på dem.

Uppgivenhet

Det var bra som sagt, med undantag för några rutinmässiga slängar mot politiker. "Nu vet ni mer än de flesta riksdagsmän" avslutade han sitt föredrag. Sânt går bra hem hos studenter men man trodde möjligen att Eklund skulle stå över den sortens arrogans.

Tja, vad hade nu Eklund att säga om vad som bör göras? Inget! Dvs. vi måste anpassa oss, vi kan inte föra annorlunda politik i Sverige än på andra håll. Det var uppgivenhet som predikades från denne socialdemokrat. Och vad har vi i vänstern att komma med? Står vi lika tomhänta? Frågan återkommer denna vår som ju t.ex. mynnar ut i ett val till EU-parlamentet, men läs redan nu Gunnar Stenssons artikel här intill!

Sten H.

Miljöpolitisk studiecirkel

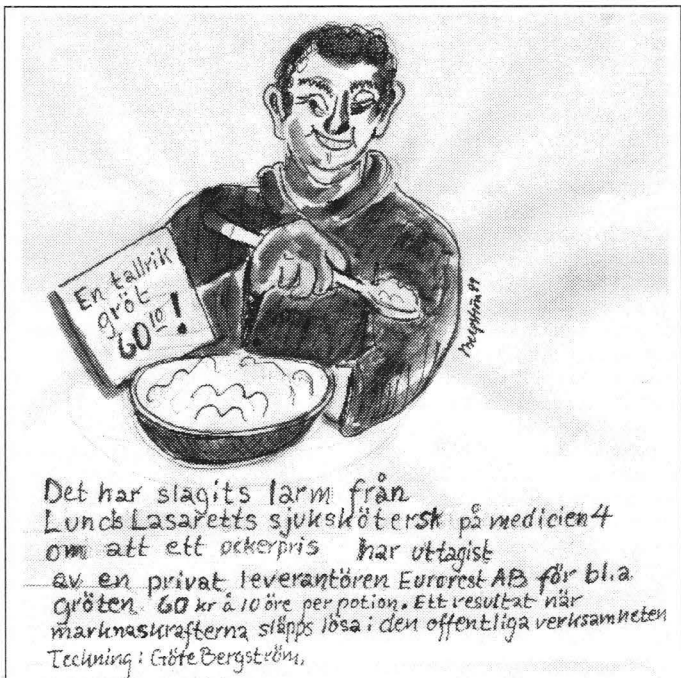
En miljöpolitisk studiecirkel kommer att startas. Inriktningen blir efter deltagarnas önskemål, men grundtanken är att lokala miljöfrågor i Lund skatas upp. Välkomna till partilokalen måndagen den 15 mars 19.00. Karin Svensson-Smith inleder med nyheter från miljöarbetet i riksdagen m.m.

Ola Haging

dagens klassklyftor. Det vore tämligen paradoxalt om det samhället inkluderade ett kvinnoförtryck. Jag hoppas dessutom att vi män känner så pass mycket solidaritet med våra systrar, döttrar och andra kvinnliga kamrater att vi är beredda att ge upp våra privilegier för de ska kunna få samma förmåner och möjligheter som vi män.

Det är dags för vänsterns män att inse att delarna om feminismen i vårt parti program faktiskt berör oss och gå ifrån att bara kalla oss feministerna till att vara feministerna.

Hans Linde

HAR DU FLYTTAT? skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Platsens poesi

Det här handlar om att det alldeles nyss har kommit ut en fantastiskt vacker och välgjord bok för den som vill upptäcka Skåne. Den heter "Skånsk Skådarguide", handlar om var man kan se på fågel och är utgiven av Skånes Ornitologiska Förening. Låt mig förklara.

Jag vet att för många människor är själva tanken att titta på fåglar totalt främmande och jag ska inte försöka omvända motsträviga. När jag gick i skolan var jag tvungen att lära mig namnen på 25 uppstoppade fåglar och det borde ha cementerat min motvilja mot fåglar för livet. Men så föll det sig så att jag umgicks med en dam som släpade med mig till såväl Böringsjön som Skanörs Ljung för att inte tala om dammarna vid Eslövs reningsverk. Kärleken tog slut, men jag saknade söndagsutflykterna, återupptog dem och nådde vissa elementära kunskaper. Dessa (numera ganska falnade) kunskaper har varit till stor glädje.

Då kommer man in på en annan sak: Kunskapernas betydelse för upplevelsen. Jag vet att många säger tvärtom och är rädda för att en massa fakta ska stå i vägen för känsla och upplevelse. Men jämför: gå genom en vårlig ängsmark ensam och okunnig eller gör det tillsammans med en kunnig fältbiolog. I det ena fallet: jo, det är vackert, solen skiner och blomorna blommar och sen är det inte mycket mer att säga. I det andra: det kryllar av liv och fascinerande egendomligheter och man får höra namn på saker och ting, man får ett språk och man kan prata med andra om det efteråt. Kunskaper förhöjer upplevelsen, känslan för den världliga ängsmarken blir starkare om man minns gulärlan på stängslet och att det var storspoven som drillade.

En blandad skara

Vi som tittar på fågel är en blandad skara. Där finns hårdskådarna, vassa grabbar som sitter i klippskrevorna på Kullen när det är storm och hoppas på en gulnäbbad lira eller kastar sig i bilarna vid ryktet om nån sibirisk avart vid Ölands södra udde. De är trots allt oumbärliga, de är som fotbollsvirtuoser att beundra för oss enkla korplagspelare. Jag vill naturligtvis tala för den milda sortens fågelskåderi, den som innebär att man tar med sig en kikare när man

ska ut i skogen och dricka varm choklad men som inte alltid kan skilja en bivråk från en ormvråk. Vad vi får är ett innehåll i vår naturupplevelse. Det behöver förstås inte vara så mycket natur heller, jag glömmer aldrig när jag såg en tofslärka vid Södra Vägen i Lund och min första turkduva vid Lantmännens på Väster.

Falken har åter börjat häcka i Skåne, t.ex. på Kullen.

Och nu närmar vi oss finessen med den här boken. Man behöver inte ens bry sig om fåglar för att få utbyte av den. Man får 160 häftiga utflyktsmål i Skåne, mer än ett per kvadratmil och man får vägbeskrivning och parkeringstips. Utan den skulle du förmodligen aldrig komma till Landskrona utfyllnad, Ageröds mosse eller Vyssle myr ("...tag till höger i trevägskorset i St. Svinön (mot Kräbbleboda) och fortsätt ytterligare 1,1 km tills vägen korsar den gamla spårlösa järnvägsbanken. Parkera här. Promenera in till höger på järnvägsbanken som leder ut över myren." Då kan man få se alla tre skogshönsen: tjäder, orre och järpe). Vill man hålla sig på cykelavstånd så finns bl.a. Sandby mosse och Krankesjön där man t.ex. kan iaktta kommunfågeln - pungen - skandalösa leverne.

Det finns massor av finesser med den här boken, som var man bäst lyssnar på ugglor eller när man har störst chans på rovfåglar i Falsterbo (visste du att den 25 september 1959 räknades 14 799 ormvråkar i Falsterbo) men det ska jag inte trötta med. Jag har, kort sagt, svårt att tänka mig ett bättre sätt att använda 120 kronor (på pg 92 37 65-2 eller beställ via e-post till birds@skof.se).

Sten H

Lär av Erik Åsbrink!

Enligt pressuppgifter ville Erik Åsbrink inte satsa på en bostadsrätt därför att han ville behålla ett fritidshus som slukade alla hans pengar. Veckobladsläsare har hört det förr: det enda raka är att satsa på det rörliga friluftslivet.

En ovanligt givande form av detta är den påskvandring som vänsterns vandringssektion i Lund arrangerar sedan ett antal år. Likt våra tidiga förfäder drar vi från plats till plats med vårt hus och våra enkla verktyg på ryggen. Det går så långsamt att man smälta alla intryck men ändå växlar vyerna hela tiden - jfr fritidshusägaren som stirrar mot samma skogsbryn år efter år. Ja, en vacker dag är kanske skogsbrynet borta eftersom området har övergått till permanentboende.

Vandraren kan däremot ständigt uppsöka nya orörda marker. Som de stora mossarna i norra Skåne som är målet för årets påskvand-

ring. Där kan man ströva i timmar utan att träffa på andra levande varelser än en och annan brun kärnhök. Efter några dagar och nätter av det livet är man inte riktigt samma människa som förut.

Starten sker på skärtorsdag 1 april, men för den som jobbar då går det bra att ansluta dagen därpå. Vi i sektionens ledning lånar gärna ut varma sovsäckar och delar med oss av våra rika erfarenheter.

Påskaftons eftermiddag avslutar vi på traditionellt sätt genom att stanna till i Helsingborg och pendla över till grannlandet med Sundsbussen.

Det är inte minst det otvungna och odogmatiska idéutbytet som gör påskvandringarna så berikande. Till årets samtalsämnen hör EU, den kommunala skatteutjämnningen, Öresundsproblematiken och alkoholbeskattningen.

Det är frågor där Erik Åsbrink nog skulle vilja höra friska vänstersynpunkter. Han är liksom alla andra välkommen på vänsterns påskvandring. Information genom Gunnar Sandin, 046-135899.

MÖTE MÖTE

MILJÖPOLITISKT MÖTE Månd 15 mars kl 19.00 på partilokalen, Svartbr. g. 3. Karin Svensson-Smith inleder. Alla välkomna!

Miljöpolitisk studiecirkel? Diskussion om start av studiecirkel i anslutning till mötet..

Kommunalpolitiskt möte

Månd 15 mars ca 20.30 (direkt efter miljömöte). REALIAS remissvar ang program till detaljplan för St Lars omr. Gunnar Stensson inleder. Inför Byggnadsnämnd 18 mars mm.

Rädda postkontoret på Klostergården. Möte kring postservicen i köpcentrum och hotet om nedläggning.

Måndagen den 15 mars, Helgeandskyrkans församlingsshem, kl 19.00. Repr. fr. fr. postens distriktsledning kommer att närvara. Arr. Klostergårdens byalag.

RÖDA KAPELLET. Lö. 13.3 kl. 10 avfärd från Mejeriet till internat i Smygehamn.

Sö. 14.3 övning 9-13.30. Lördag övas Weill, på kvällen samtalas bl.a. om Weillprojektet. Sö. bl.a. 81, 92, 116, 214, 249, 283, 332, 336 och 362. Ingen rep. sö. kväll. Ingen Irakspelning 27.3.

Repr. fr. fr. postens distriktsledning kommer att närvara. Arr. Klostergårdens byalag.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Sten Henriksson och Kajsa Theander

Näste redaktör: Gunnar Sandin.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund.

Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna: Sten Henriksson 046-14 44 57 Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning ring: Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.

Apropå Roland Anderssons inlägg i VB 8/99.

I det senaste numret av Menander stod ett citat på framsidan: "Den kommunistiska prägeln på budgeten ser vi i sådana förslag som arbetstidsförkortning, mångkulturella scener och ett ekologiskt planprogram" (Percy Liedholm (m), i Mamö fullmäktige 981102). Är det något i stil med detta som du menar med kommunistisk arbetsgivare, Roland, eller vad kan det vara? Skulle du här i VB kunna upplysa mig om detta för jag förstår faktiskt inte.

Sams eller inte vad gäller Rolf Nilsson, kan vi inte nu låta detta vara passerat och i stället arbeta vidare för vänsterpartiet i Lund. För att vänsterpartiet i Lund är bra, det kan vi väl i alla fall vara sams om?

Ola Hagring